

Sygn. akt III AUz 306/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Zbigniew Gwizdak
Sędziowie :	SSA Antonina Grymel SSA Marek Żurecki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania Zakładów Usługowych (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

przy udziale zainteresowanego Z. P. (Z. P.)

o ustalenie podstawy wymiaru składek

na skutek zażalenia Zakładów Usługowych (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S.

na zarządzenie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 5 października 2015 r. sygn. akt XI U 1861/15

w przedmiocie zwrotu odwołania

postanawia: oddalić zażalenie.

/-/ SSA Antonina Grymel /-/ SSA Zbigniew Gwizdak /-/ SSA Marek Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUz 306/15

UZASADNIENIE

Stan faktyczno – procesowy przedmiotowej sprawy przedstawia się następująco:

Decyzją z dnia 3 czerwca 2015 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. określił wysokość podstawy wymiaru składek Z. P., jako osoby zatrudnionej na podstawie umowy o pracę u płatnika składek Zakłady Usługowe (...) S.A z siedzibą w S..

Do Sądu Okręgowego w Katowicach, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wpłynęło złożone na podstawie art. 83 ust. 2 i 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych odwołanie płatnika Zakładów Usługowych (...) S.A. od powyższej decyzji.

Okolicznością bezsporną jest, że przekazane przez organ rentowy odwołanie nie spełniało wszystkich stawianych pismom procesowym warunków, albowiem nie zostało podpisane przez osoby uprawnione do reprezentowania odwołującej. Ponadto odwołująca nie dołączyła podpisanych odpisów odwołania dla zainteresowanych.

Wobec powyższego Sąd w trybie art. 130 k.p.c., zarządzeniem z dnia 18 września 2015 roku zobowiązał odwołującą do uzupełnienia braków formalnych odwołania przez:

- a) podpisanie odwołania;
- b) złożenie dwóch podpisanych odpisów odwołania dla zainteresowanych,

w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu odwołania.

Wykonując zarządzenie Sądu w dniu 28 września 2015 r. odwołująca wniosła do Sądu Okręgowego pismo (k. 11), w którym wskazała, że uzupełniając braki odwołania „w załączeniu” składa:

- a) podpisane odwołanie oraz
- b) odpis z KRS spółki.

Powyższe pismo zostało opatrzone podpisami osób uprawnionych do reprezentowania spółki.

Zarządzeniem z dnia 5 października 2015 roku, sygn. akt XI U 1861/15 Sąd Okręgowy w Katowicach zwrócił odwołanie płatnika składek Zakładów Usługowych (...) S.A. z siedzibą w S..

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że zarządzeniem z dnia 18 września 2015 r., doręczonym odwołującej w dniu 24 września 2015 r. zobowiązano do usunięcia braków formalnych odwołania przez:

- podpisanie odwołania,
- złożenie dwóch podpisanych odpisów odwołań dla zainteresowanych, w terminie 7 dni, pod rygorem zwrotu odwołania.

Jak wynika z treści uzasadnienia odwołująca nie dołączyła dwóch podpisanych odpisów odwołań. Ponieważ w ustawowym terminie 7 dni odwołująca nie wykonała powołanego na wstępie zarządzenia, co uniemożliwiało nadanie pismu prawidłowego biegu, na mocy art. 130 § 2 k.p.c. przy zastosowaniu art. 128 k.p.c. Sąd Okręgowy zwrócił odwołanie.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł płatnik składek, wnosząc o jego uchylenie w całości.

Skarżący w szczególności zarzucił naruszenie art. 130 § 1 i § 2 k.p.c. oraz § 14 i § 15 Zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r.

w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej poprzez zwrot zażalenia mimo uzupełnienia przez odwołującą braków formalnych w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania do usunięcia braków formalnych zażalenia, a nadto przyjęcia, że odwołująca braków nie uzupełniła w oparciu o czynności biura podawczego dokonane sprzecznie z przepisami jego urzędowania w szczególności

o niezgodne ze stanem faktycznym zapisy potwierdzające jakie dokumenty odwołująca złożyła, kto i kiedy je przyjął.

Ponadto skarżący wniósł o:

- wyznaczenie rozprawy i rozpoznanie zażalenia na rozprawie, a to zgodnie z art. 148 § 2 k.p.c.,
- dopuszczenie dowodu z potwierdzenia złożenia pisma uczynionego na egzemplarzu odwołującej,
- dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadka J. P. – na adres odwołującej jako miejsca pracy – na okoliczność jakie dokumenty odwołująca złożyła w dniu 28 września 2015 r. do niniejszej sprawy w biurze podawczym Sądu Okręgowego w Katowicach przy ul. Francuskiej 38, a także w jaki sposób odbyło się przyjęcie tego pisma i potwierdzenie tego faktu,
- dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadków – osób, które podpisały się na potwierdzeniu wpływu pisma na k. 11 akt sprawy oraz na potwierdzeniu dołączonym do niniejszego zażalenia – na tę samą okoliczność co świadka J. P., przy czym wniósł aby Sąd Okręgowy z urzędu ustalił dane personalne tych osób.

Jak wynika z treści uzasadnienia zażalenia odwołująca wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wykonała prawidłowo, a uchybienia i błędy wystąpiły po stronie sądu, a ściśle biura podawczego.

W uzasadnieniu zażalenia wskazano, że znajdujący się w aktach sprawy egzemplarz pisma przewodniego nie został oznakowany przez osobę, która pismo to w biurze podawczym przyjęła, a nadto na pieczęci wpływu (prezentacie Sądu) znajdują się adnotacje niezgodne ze stanem faktycznym, gdyż poświadczono na nim nieprawdziwą godzinę złożenia pisma, nieprawdziwą liczbę załączników, a samo poświadczenie nie zostało dokonane przez osobę przyjmującą to pismo.

Wskazano, że odwołująca posiada potwierdzenie wpływu pisma

o godz. 15.50, bez wskazania – co winno być dokonane – liczby załączników. Dodatkowo zdaniem skarżącego poświadczenie to dowodzi, że osoba pismo od odwołującej odbierająca to nie ta sama osoba, która w dwie godziny później złożyła adnotacje na poświadczeniu na egzemplarzu złożonym do akt sprawy. Takie działanie w ocenie skarżącego jest sprzeczne z § 14 i § 15 Zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji

i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej, zgodnie z którymi to przyjmujący pismo pieczętuje pismo pieczęcią wpływu z oznaczeniem sądu i zamieszcza adnotację zawierającą datę i godzinę wpływu, podpis, liczbę załączników i ostatecznie potwierdza to własnym podpisem.

Wadliwość przyjęcia pisma w ocenie skarżącego polegała na:

- dokonaniu potwierdzenia przyjęcia pisma przez inną osobę niż tę, która pismo przyjęła,
- dokonanie potwierdzenia przyjęcia w blisko 2 godziny po jego faktycznym dokonaniu,
- odmiennym oznaczeniu liczby załączników na piśmie odwołującej i na piśmie złożonym do akt,
- niezgodnym z rzeczywistością opisaniu liczby załączników na piśmie złożonym do akt sprawy gdyż, gdyby nawet uznać, że odwołująca złożyła tylko jeden odpis odwołania, to liczba załączników winna być opisana jako 3 sztuki (odwołanie podpisane, odpis z KRS oraz odpis odwołania), a nie 2 sztuki tak jak wpisano na pieczęci przyjęcia (prezentacie Sądu).

W tej sytuacji w ocenie odwołującej powyższe niezgodne z przepisami czynności administracyjne przemawiają w imię zaufania do wymiaru sprawiedliwości za skierowaniem sprawy na rozprawę i przeprowadzeniem dowodów z przesłuchania osób w tej czynności uczestniczących, celem wyjaśnienia rzeczywistego przebiegu zdarzeń. Odwołująca

jest w 100% pewna, że do akt sprawy złożono prawidłową liczbę dokumentów, a zagubienie jednego egzemplarza odpisu nie leży po jej stronie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Zgodnie z treścią art. 130 § 1 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym.

Zgodnie z art. 130 § 2 k.p.c. po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

Przy czym podnieść należy, iż bezskuteczny upływ terminu obejmuje zarówno bezczynność strony, która nie zastosowała się do wezwania sądu i nie podjęła czynności określonych w wezwaniu, jak również nieskuteczne podjęcie przez stronę czynności umożliwiających uzupełnienie pisma. Według przytoczonego wyżej art. 130 § 2 k.p.c. bezskuteczny upływ terminu rodzi obowiązek przewodniczącego zwrotu nieuzupełnionego pisma.

Sąd Okręgowy wezwał odwołującą w trybie art. 130 § 1 k.p.c. do uzupełnienia braków formalnych wniesionego odwołania.

Szczegółowa analiza akt przedmiotowej sprawy, dokonana przede wszystkim w kontekście pisma odwołującej wniesionego do Sądu Okręgowego w Katowicach w dniu 28 września 2015 r. (k. 11) prowadzi do wniosku, że wezwanie do uzupełnienia braków formalnych odwołania nie zostało prawidłowo wykonane, mimo jego czytelnej i zrozumiałej formy. Odwołująca nie dołączyła bowiem dwóch podpisanych odpisów odwołania dla zainteresowanych.

Z treści powołanego wyżej pisma jednoznacznie wynika jakie czynności zostały podjęte przez odwołującą celem wykonania wezwania do uzupełnienia braków formalnych. Podniesiono, że „imieniem odwołującego uzupełniając braki odwołania składamy podpisane odwołanie oraz odpis z KRS-u naszej spółki”. Także wymienienie załączników wskazuje wyłącznie na „podpisane odwołanie” oraz „odpis z KRS”. Pismo odwołującej nie zawiera natomiast jakichkolwiek wzmianek odnośnie wykonania wezwania do dołączenia odpisów odwołania dla zainteresowanych. To z kolei pozwala uznać, że przedmiotowy brak nie został uzupełniony.

Powyższe znajduje również odzwierciedlenie w aktach sprawy.

Na potwierdzeniu wpływu pisma do Sądu, w rubryce dotyczącej liczby załączników wskazano bowiem cyfrę „2”.

Jak wynika z treści zażalenia skarżący formułując zarzuty zupełnie pominął powyższe okoliczności. Natomiast zdaniem sądu odwoławczego odgrywają one decydującą rolę podczas rozstrzygania przedmiotowej kwestii, albowiem nie zachodzą w tym przypadku podstawy aby kwestionować informacje, wynikające wprost z pisma odwołującej, którym skarżący na potrzeby zażalenia teraz zaprzecza.

We wniesionym zażaleniu odwołująca powołuje natomiast szereg okoliczności, które mają co najwyżej drugorzędne znaczenie. Ewentualne zastrzeżenia co do godziny wpływu pisma do Sądu czy też tożsamości pracownika potwierdzającego przyjęcie pisma nie powoduje automatycznie, że należy kwestionować pozostałe informacje, jeśli znajdują one potwierdzenie w piśmie samej odwołującej.

Z powyższych względów nie zaistniały również podstawy do przeprowadzenia dowodów zawnioskowanych w zażaleniu, albowiem nie zachodzą wątpliwości co do okoliczności, które miałyby z tych dowodów wynikać.

Reasumując, wszystkie czynności Sądu Okręgowego zostały przeprowadzone prawidłowo, a zarzuty sformułowane we wniesionym zażaleniu pozostają w sprzeczności z pismem przewodnim odwołującej, wniesionym do Sądu w dniu 28 września 2015 r. W tej sytuacji obciążanie winą za niewłaściwe wykonanie wezwania do uzupełnienia braków

formalnych pisma, biura podawczego Sądu Okręgowego nie zasługuje na aprobatę i nie mogło doprowadzić do uwzględnienia zażalenia.

W konsekwencji należało uznać, że Sąd I instancji trafnie (zgodnie z dyspozycją art. 130 § 2 k.p.c.) zwrócił odwołanie stronie z uwagi na bezskuteczny wpływ terminu do uzupełnienia braków formalnych przedmiotowego odwołania.

Natomiast na marginesie niniejszej sprawy należało zwrócić uwagę Sądu Okręgowego na jeszcze jedno zagadnienie.

W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych obowiązkiem organu rentowego jest przedstawienie akt sprawy w takim kształcie, który umożliwi niezwłoczne podjęcie merytorycznych czynności przez Sąd, co jasno wynika z przepisów prawa. Zgodnie ze znajdującym w tym wypadku zastosowaniem artykułem 63 § 3 k.p.a., odwołanie powinno zawierać co najmniej wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych. Z kolei zgodnie z treścią art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. odwołanie powinno zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji lub orzeczenia, zwięzłe przytoczenie zarzutów oraz wniosków i ich uzasadnienie oraz podpis ubezpieczonego albo osoby odwołującej się. Jeżeli odwołanie nie czyni zadość tym wymaganiom, organ wzywa wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania (odwołania) bez rozpoznania (art. 64 § 3 k.p.a.). Zatem w sytuacji, w której odwołanie będące pismem wszczynającym postępowanie przed Sądem nie spełnia podstawowych warunków formalnych, albowiem nie zostało podpisane, obowiązkiem organu rentowego jest przeprowadzenie czynności mających na celu uzupełnienie stwierdzonych braków. Wobec występowania tak oczywistych uchybień w zakresie wymogów pisma procesowego nie jest z kolei uprawnione przekazanie sprawy do Sądu.

Jak wynika z akt sprawy organ rentowy „przeoczył” brak formalny wniesionego środka odwoławczego jeśli wziąć pod uwagę, że przekazał akta sprawy do Sądu wraz z odpowiedzią na odwołanie pomimo, że nie zostało ono podpisane.

Z kolei Sąd Okręgowy dostrzegając zaistniały brak, wezwał stronę do jego uzupełnienia.

Wobec okoliczności zaistniałych na gruncie przedmiotowej sprawy należy jednak uznać, że w tym wypadku trafniejsze byłoby podjęcie czynności przewidzianych w art. 467 § 4 k.p.c., aniżeli przeprowadzanie przez Sąd postępowania w kierunku uzupełnienia braków formalnych wniesionego odwołania. Braki te winny bowiem zostać uzupełnione przed organem rentowym.

Niemniej pozostając w ramach niniejszego postępowania odwoławczego zaskarżone zarządzenie należało uznać za całkowicie trafne, wobec czego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c. orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

/-/ SSA Antonina Grymel /-/ SSA Zbigniew Gwizdak /-/ SSA Marek Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek